

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 10C/20/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618201512
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gibaľová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6618201512.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Jankou Gibaľovou v spore žalobcu: J. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: V. XXXX/XX, XXX XX R., zast.: JUDr. Ondrej Szilágyi, advokát, so sídlom: Haličská cesta 3200, 984 01 Lučenec proti žalovanému: Slovenská republika - Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom: Štúrova 2, 812 85 Bratislava, IČO 00 166 481, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vo výške 3.528,79 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2.703,73 Eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.703,73 Eur od 19.01.2018 do zaplatenia, všetko v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietal.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46 %.

IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 04.04.2018 domáhal voči žalovanému náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vo výške 3.528,79 Eur s príslušenstvom, pričom uviedol, že uznesením Okresného riaditeľstva PZ vo Veľkom Krtíši zo dňa 06.06.2008 ČVS: ORP-914/OVK-LC-2007 bolo žalobcovi vznesené obvinenie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. Proti tomu uzneseniu podal žalobca prostredníctvom splnomocneného obhajcu sťažnosť, ktorú prokurátor Okresnej prokuratúry vo Veľkom Krtíši uznesením zo dňa 16.07.2008 č.: Pv 494/07 zamietol ako nedôvodnú. Dňa 22.06.2009 bola na žalobcu prokurátorom podaná obžaloba pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 8T/92/2009-588 zo dňa 14.10.2013 bol žalobca uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 3 roky. Žalobca podal prostredníctvom splnomocneného obhajcu proti rozsudku odvolanie, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a oslobodenia spod obžaloby. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 3To/44/2014 zo dňa 04.06.2014 zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie. Následne dňa 22.10.2014 vydal Okresný súd Veľký Krtíš rozsudok č.k. 8T/92/2009-649. ktorým v plnom rozsahu žalobcu oslobodil spod obžaloby v súlade s § 285 písm. c) Tr. por., pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Voči predmetnému rozsudku podal okresný prokurátor odvolanie, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/24/2015 zo dňa 25.03.2015 zamietnuté.

Rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 22.10.2014 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.03.2015.

2. V súlade s ustanovením § 39 ods. 1 Trestného poriadku využil žalobca ako obvinený svoje právo a zvolil si v uvedenej trestnej veci obhajcu. V súvislosti s obhajobou uhradil žalobca zvolenému obhajcovi odmenu advokáta vo výške 3.528,79 Eur na základe preddavkových faktúr vystavených advokátom, a to nasledovne: preddavková faktúra č. 20090008 zo dňa 24.03.2009 vystavená na sumu 595,- Eur - dokladom o úhrade žalobca nedisponuje, preddavková faktúra č. 20090085 zo dňa 20.11.2009 vystavená na sumu 595,- Eur - uhradená prevodom na bankový účet advokáta dňa 24.11.2009, preddavková faktúra č. 20100005 zo dňa 26.01.2010 vystavená na sumu 266,50 Eur - uhradená prevodom na bankový účet advokáta dňa 10.03.2010, preddavková faktúra č. 20100083 zo dňa 21.09.2010 vystavená na sumu 176,29 Eur - uhradená prevodom na bankový účet advokáta dňa 01.10.2010, preddavková faktúra č. 20130064 zo dňa 16.07.2013 vystavená na sumu 840,- Eur - uhradená prevodom na bankový účet advokáta dňa 23.07.2013, preddavková faktúra č. 20140030 zo dňa 05.06.2014 vystavená na sumu 720,- Eur - uhradená prevodom na bankový účet advokáta dňa 25.06.2014, preddavková faktúra č. 20140067 zo dňa 23.10.2014 vystavená na sumu 336,- Eur - uhradená prevodom na bankový účet advokáta dňa 10.11.2014.

3. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov žalobca podal dňa 28.08.2017 prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu návrh na predbežné prerokovanie nároku adresovaný Ministerstvu spravodlivosti SR. Dňa 28.09.2017 Ministerstvo spravodlivosti SR doručilo žalobcovi oznámenie, na základe ktorého postúpilo žiadosť o predbežné prerokovanie nároku žalovanému, nakoľko podľa jeho právneho názoru posúdenie danej veci spadá pod jeho pôsobnosť. Žalovaný dňa 18.01.2018 oznámil žalobcovi, že ním uplatnený nárok na náhradu škody neuspokojí a žiadosť ako nedôvodnú odmietol.

4. V súlade s ustanovením § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. toto právo možno uplatniť iba vtedy, keď právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť. Za takéto nezákonné rozhodnutie je v súlade s ustálenou judikatúrou možné považovať uznesenie o vznesení obvinenia určitej osobe, ak sa neskôr ukázalo, že nebolo dôvodné. Rovnako sa ako nedôvodné ukázalo aj podanie obžaloby Okresnou prokuratúrou, ako aj vydanie prvého rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš.

5. V tomto prípade síce nedošlo k zrušeniu rozhodnutí pre ich nezákonnosť, ale v konečnom dôsledku sa ukázali ako neopodstatnené. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného stíhania (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 183/2009). Rozhodujúcim kritériom pre ustálenie objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je teda len výsledok trestného konania a nie spôsob, ktorým orgány činné v trestnom konaní pôvodne vyhodnotili podozrenie zo spáchania trestného činu, ani či sa ich podozrenie v konečnom dôsledku potvrdilo (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/677/2013). Najvyšší súd SR rozhodnutím sp. zn. 4 M Cdo 15/2009 zo dňa 18.08.2010 v súvislosti s ustanovením § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. judikoval, že pre správnu interpretáciu tohto ustanovenia nestačí vychádzať len z jeho jazykového znenia, teda z doslovného gramatického výkladu, ale je nevyhnutné uplatniť výklad systematický a teleologický. Z hľadiska systematického výkladu objasňujúceho obsah právnej normy vo vzájomných súvislostiach s inými právnymi normami možno dospieť k záveru, že pokiaľ ustanovenie § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. je umiestnené vo štvrtjej časti označenej ako spoločné ustanovenia, prichádza do úvahy jeho praktické uplatnenie aj v prípade zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktorej podmienky upravuje § 6 tohto zákona. Z hľadiska výkladu teleologického vychádzajúceho zo zmyslu a účelu právneho predpisu, ktorým je v prípade uvedeného zákona ochrana základného práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom v zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy SR, nemožno lipnúť na formálnom zrušení (zmene) tvrdeného nezákonného rozhodnutia, ale je potrebné splnenie tejto podmienky vykladať extenzívne. Za ústavne konformný treba považovať preto považovať výklad, podľa ktorého v prípade posudzovania zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, zastavenie trestného stíhania, ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným,

má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť.

6. Žalobca má za to, že oslobodenie spod obžaloby má za následok zánik účinkov rozhodnutia o vznesení obvinenia, ktoré sa takto stáva bezpredmetným, a teda vyšlo najavo, že takéto uznesenie bolo vydané nezákonne. Z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 183/2009 zo dňa 30.11.2009 tiež jednoznačne vyplýva povinnosť štátu objektívne zodpovedať za konanie svojich orgánov, ktoré zasiahli do práv jednotlivca. Nemožno totiž prehliadnuť, že štát nemá slobodnú vôľu, ale je povinný striktné dodržiavať právo v jeho ideálnej (škodu nepôsobiacej) interpretácii. Na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv. V takej situácii nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo.

7. Žalobca sa voči žalovanému domáha náhrady škody, ktorá mu vznikla zaplatením odmeny a náhrady hotových výdavkov advokátovi, ktorý ho zastupoval v trestnom konaní, ktoré sa neskončilo jeho právoplatným odsúdením, vo výške 3.528,79 Eur. Vyčíslená škoda pozostáva z odmeny advokáta v základnej tarife za obhajobu v trestnom konaní, a to za úkony právnej pomoci vrátane režijného paušálu, cestovných náhrad a hotových výdavkov. Rovnako žalobca žiadal priznať náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 168,41 Eur za podanie návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.528,79 Eur od 19.01.2018 do zaplatenia a zaviazat žalovaného na náhradu trov konania.

8. Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 05.06.2018 uviedol, že žalobu žalobcu považuje za nedôvodnú vzhľadom na neexistenciu nezákonného, neopodstatneného rozhodnutia, ktoré by v danom prípade zakladalo nárok na náhradu škody a preto žiadal žalobu zamietnuť.

9. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že uznesenie o vznesení obvinenia žalobcovi nebolo v ďalšom konaní zrušené ani zmenené pre jeho nezákonnosť alebo neopodstatnenosť. Naopak, v čase jeho vydania boli splnené zákonom stanovené podmienky uvedené v ustanovení § 206 ods. 1 Tr. por., a preto toto rozhodnutie nemožno považovať za nezákonné. Argumentáciu žalobcu spočívajúcu v odvodzovaní nezákonnosti, resp. neopodstatnenosti uznesenia o vznesení obvinenia od skutočnosti, že v konečnom dôsledku bol súdom oslobodený spod obžaloby, nepovažuje žalovaný za dôvodnú. Táto vychádza z nesprávneho vnímania inštitútu vznesenia obvinenia len ako deklarovania nižšej formy viny a ako rozhodnutia negatívneho charakteru. Takéto vnímanie je však v rozpore s jeho podstatným zmyslom, ktorým je priznanie práv páchatelovi - obvinenému, ktorý až v štádiu konania po vznesení obvinenia disponuje náležitými oprávneniami, ktorých významom je zabezpečenie jeho práva na obhajobu. Dovtedy je podozrivá osoba paradoxne len v procesnom postavení svedka bez možnosti nahliadania do vyšetrovacieho spisu, navrhovania dôkazov a podobne. S postavením obvineného Trestný poriadok nespája žiadne sankcie, resp. obmedzenia sankčného charakteru, ktoré by takúto osobu postihovali. Práve naopak, s predmetným procesným postavením sa spája diapazón práv a oprávnení, prostredníctvom ktorých môže v plnom rozsahu rozvinúť svoju obhajobu. Z ustálenej rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že odkladanie, resp. odďaľovanie vznesenia obvinenia je nežiaducim postupom orgánov prípravného konania a zásahom do práv osoby, ktorá je dôvodne podozrivá zo spáchania trestného činu. Aj z týchto názorov je potom možné odvodiť záver, že účelom vznesenia obvinenia je práve poskytnutie možnosti podozrivej osobe riadne sa v trestnom konaní brániť. V súvislosti s inštitútom vznesenia obvinenia je potrebné ďalej zdôrazniť, že tento sa nespája s existenciou jednoznačného a nepochybného zistenia skutkového stavu veci, ale postačuje len vyššia miera pravdepodobnosti, že konkrétneho skutku, kvalifikovaného ako trestný čin, sa dopustila určitá osoba. Inštitút vznesenia obvinenia následne chráni osobu podozrivého a umožňuje mu oboznámiť sa s obsahom všetkých skutočností, ktoré svedčia v jeho neprospech, čo s postavením podozrivého právny poriadok Slovenskej republiky nespája a takáto osoba má bez rozhodnutia podľa § 206 ods. 1 Tr. por. len procesné postavenie svedka. V súvislosti s konkrétnym prípadom je potrebné uviesť, že podkladom pre vydanie uznesenia o vznesení obvinenia bola vykonaná obhliadka miesta činu, kde došlo k nekontrolovanému pádu výťahovej kabíny, ktorou bolo začaté trestné stíhanie, ako aj následné výsluchy poškodenej N., I. R., R. K. M. W., J. M., Ing. M. M., Ing. Š. N., S. K., A. S., D. M. a ďalšie skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania (kniha výťahu, protokoly Inšpektorátu práce Banská Bystrica, nájomné zmluvy, lekárske správy), ktoré boli dostatočným podkladom pre postup podľa

§ 206 ods. 1 Tr. por. Pri žalobcom prezentovanom vnímaní inštitútu vznesenia obvinenia je potom štát vystavený riziku uplatňovania nárokov na náhradu škody len preto, lebo umožnil podozrivému subjektu, aby sa bránil.

10. S paušálnym posudzovaním prípadov, kedy dôjde v trestnom konaní k inému spôsobu skončenia trestného stíhania konkrétnej osoby než vydaním odsudzujúceho rozsudku sa žalovaný nestotožňuje. Žalovaný považuje za spornú správnosť výkladu ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. (analogického k ustanoveniu § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.) v daných rozhodnutiach, ktorý vedie k absurdnému záveru o absolútnej nezákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia aj v prípade, ak sa toto opiera o v tom čase jestvujúce dôkazy vyznievajúce v neprospech podozrivého, ktorá dôkazná situácia neskôr, či už v prípravnom konaní alebo až na hlavnom pojednávaní, sa zmení alebo ak až po vznesení obvinenia, či dokonca až po podaní obžaloby dôjde k zisteniu nových skutočností a na tomto podklade dôjde k zastaveniu trestného stíhania obvineného alebo oslobodeniu obžalovaného. V takýchto prípadoch nie je možné, aby prípadnú škodu znášal štát v režime vyššie zmieneného právneho predpisu za situácie, keď prokurátor musí po naplnení zásady náležitého objasnenia skutkového stavu (§ 2 ods. 10 Tr. por.) podať obžalobu aj v prípadoch existencie dvoch vzájomne si odporujúcich skupín dôkazov s vedomím, že súd rozhodne v zmysle zásady „in dubio pro reo“. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že trestné stíhanie môže byť zastavené len vtedy, keď je nepochybné, že sa skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, nestal, ak skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci, resp. ak je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený (§ 215 Tr. por.). Nestačí, že o existencii skutku, resp. o jeho spáchaní určitou osobou je pochybnosť vyplývajúca z toho, že vo vykonaných dôkazoch sú rozpory, ktoré nemožno odstrániť ani vykonaním ďalších dôkazov, pričom zistenie, ktoré z odporujúcich dôkazov sú pravdivé, potom už závisí len od ich zhodnotenia súdom po ich vykonaní na hlavnom pojednávaní podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti. Za takéhoto stavu je potom prokurátor povinný podať obžalobu. Žalovaný sa domnieva, že ani zákonodarcu nesledoval prijatím zákona cieľ kompenzácie škody v takýchto prípadoch.

11. Žalovaný má za to, že za nezákonné možno považovať len také rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré nemalo zákonný podklad už v čase jeho vydania, k čomu v predmetnom prípade nedošlo (napr. ak by bolo vznesené obvinenie alebo rozhodnutie o sťažnosti možné posúdiť ako svojvoľné až vedome protiprávne, či dokonca naplňujúce znaky zneužitia právomoci verejného činiteľa). Zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie obžalovaného spod obžaloby automaticky neznamená, že postup prokurátora, resp. orgánov činných v trestnom konaní bol nezákonný, ale v zásade je výsledkom dokazovania vykonaného v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní. Žalovaný namietal ideu, že právny poriadok Slovenskej republiky by mohol a mal obsahovať mechanizmus odškodnenia osoby, ktorá bola oslobodená spod obžaloby alebo voči ktorej bolo trestné stíhanie zastavené a vedením trestného stíhania jej vznikli náklady v podobe trov právneho zastúpenia. Absencia riadnej legislatívnej úpravy odškodnenia, resp. náhrady trov obhajoby, ktoré vznikli v takýchto situáciách, však nemôže byť suplovaná uplatňovaním nároku na náhradu škody v zmysle vyššie uvedeného právneho predpisu, ktorý má naprávať jednoznačný nezákonný postup, ktorý musí byť s poukazom na ustanovenie § 6 ods. 1 daného zákona výslovne ako nezákonný konštatovaný príslušným orgánom. Špecifické prípady odškodnenia vo vzťahu k trestnému konaniu sú potom osobitne upravené už len v ustanovení § 7 a 8 zákona č. 514/2003 Z. z., čo rovnako nepriamo nasvedčuje tomu, že pre prípady zastavenia trestného stíhania alebo oslobodenia spod obžaloby nemá platiť automaticky fikcia nezákonnosti samotného vedenia trestného stíhania vrátane vznesenia obvinenia.

12. Žalovaný poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 163/2013 zo dňa 13.11.2013, v ktorom ústavný súd konštatoval nasledovné: Skutočnosť, že vydaním uznesenia o vznesení obvinenia dochádza k posunu v rámci procesných štádií trestného konania do štádia, v ktorom sa trestné konanie vedie už pre vyšší stupeň pravdepodobnosti, že prešetrovaný skutok spáchala konkrétna osoba v tomto uznesení označená, t.j. trestné konanie sa presúva do štádia zisťovania skutočností rozhodujúcich pre potvrdenie alebo pre vyvrátenie tohto trestného obvinenia, ktoré je tak vlastne predpokladom tohto šetrenia, tak vzhľadom na uvedené uznesenie o vznesení obvinenia, na vydanie ktorého boli v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady a z toho dôvodu nebolo zrušené ani v konaní o sťažnosti proti tomuto uzneseniu, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné, resp. za odporujúce zákonu iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila.

13. Z citovaného nálezu ústavného súdu je nesporné, že uznesenie o vznesení obvinenia, na vydanie ktorého boli v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady, a z toho dôvodu nebolo zrušené ani v konaní o sťažnosti proti tomuto uzneseniu, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné, resp. za odporujúce zákonu iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. Citovaným nálezom z roku 2013 sa ústavný súd odklonil od ustálenej judikatúry.

14. Na záver svojho vyjadrenia žalovaný uviedol, že žalobca pri jednej z faktúr nepreukázal, že by u neho skutočne došlo k zmenšeniu majetku v súvislosti s nezákonným rozhodnutím, keď nepredložil žiadny dôkaz o tom, že uplatňované trovy obhajoby právnym zástupcom uhradil. Na preukázanie vzniku škody nestačí tvrdenie, že žalobcovi v súvislosti s obhajobou vznikli trovy, ktoré si v žalobe vyčíslil bez toho, aby svoje tvrdenie podložil dôkazmi (príjmový doklad, potvrdenie o zaplatení), a teda preukázal.

15. Žalobca vo svojom vyjadrení na výzvu súdu podľa § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku uviedol, že žalobca nepovažuje vznesenie obvinenia voči svojej osobe za niečo pozitívne, nakoľko bola v značnej miere znížená jeho dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti, či poškodená jeho povesť. Štát musí niesť zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ak nimi zasiahol do základných práv občana. Žalovaný vyjadruje svoj subjektívny názor, v zmysle ktorého sa nestotožňuje s rozhodovaním súdov ohľadne paušálneho posudzovania prípadov, kedy dôjde v trestnom konaní k inému spôsobu skončenia trestného stíhania konkrétnej osoby než vydaním odsudzujúceho rozsudku. Rovnako žalovaný považuje za spornú správnosť výkladu, ktorý vedie k záveru o absolútnej nezákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia. Žalobca nesúhlasí s tvrdeniami žalovaného a zastáva názor, že súd by mal pri rozhodovaní vychádzať z ustálenej súdnej praxe, ktorá „za správny výklad považuje ten, v zmysle ktorého z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia má zastavenie trestného stíhania (ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným), rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Právoplatnosťou rozhodnutia o zastavení trestného stíhania sa trestné konanie končí, to znamená, že zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. Zastavenie trestného stíhania znamená, že výsledky trestného (prípravného) konania ukazujú, že nejde o trestný čin, zároveň znamená, že podozrenie zo spáchania trestného činu sa nepotvrdilo a vyšla najavo nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 M Cdo 15/2009). Žalobca sa nestotožnil ani s názorom žalovaného ohľadne nepreukázania, že u neho skutočne došlo k zmenšeniu majetku. V žalobe zo dňa 29.03.2018 sa nachádza podrobný rozpis vystavených preddavkových faktúr s uvedením súm, ktoré boli zo strany žalobcu uhradené, pričom o úhradách súd boli k žalobe pripojené listinné dôkazy vo forme bankových výpisov, resp. pokladničných dokladov o úhrade v hotovosti a žalobca zastáva názor, že tieto doklady relevantným spôsobom preukazujú, že uhradil svojmu obhajcovi za vykonané úkony právnej služby odmenu, čím reálne došlo k zmenšeniu jeho majetku.

16. Vo veci sa uskutočnili dve súdne pojednávania, na ktoré sa dostavili žalobca aj žalovaný.

17. Žalobca na pojednávaní dňa 25.09.2018 prostredníctvom splnomocneného zástupcu zdôraznil, že pre rozhodnutie o nároku na náhradu škody je rozhodujúci výsledok trestného konania, a to, či sa podozrenie voči obžalovanému v trestnom konaní preukázalo. Zároveň uviedol, že nevie súdu preukázať úhradu faktúry č. 2009008 zo dňa 24.03.2009 na sumu 595,- Eur, pričom nemá vedomosť, či táto suma bola uhradená obhajcovi vkladom alebo prevodom na účet, keďže Slovenská sporiteľňa archivuje doklady len päť rokov spätne. Má však za to, že nakoľko všetky ďalšie faktúry boli uhradené, musel uhradiť aj túto faktúru, inak by jeho vtedajší právny zástupca v zastupovaní nepokračoval.

18. Žalovaný na pojednávaní žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko nárok uplatnený žalobcom neuznáva. Zdôraznil, že zákon č. 514/2003 Z. z. podrobne upravuje podmienky uplatnenia nároku na náhradu škody. Žalovaný namietal samotný právny základ uplatneného nároku, keďže podľa jeho názoru neexistuje nezákonné rozhodnutie, ktoré by bolo podmienkou uplatnenia tohto nároku. Rovnako poprel nárok na zaplatenie sumy 168,41 Eur, pretože tento je v príkrom rozpore s § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. Pokiaľ ide o faktúru na zaplatenie sumy 595,- Eur zo dňa 24.03.2009, tu nie je preukázané, že by žalobca túto sumu uhradil, teda že bol preukázateľne o túto sumu zmenšený jeho majetok. Pokiaľ ide o ostatné predložené faktúry, ani v jednom prípade nie je uvedené vyčíslenie trov

právneho zastúpenia, nie je preukázané, či boli trovy vynaložené v súvislosti s týmto trestným konaním a za aké konkrétne úkony, pričom žalobca úkony nijakým spôsobom nešpecifikoval.

19. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 12.10.2018 špecifikoval úkony právnej služby obhajcu JUDr. Q. X. v trestnom konaní nasledovne:

1.) prevzatie, príprava vrátane prvej konzultácie dňa 23.06.2008 - 52,68 Eur (§ 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.06.2006 do 31.12.2008),

2.) sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia dňa 24.06.2008 - 52,68 Eur (§ 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.06.2006 do 31.12.2008),

3.) výsluch obvineného na OO PZ Veľký Krtíš dňa 02.09.2008 (14:00 - 15:15) - 52,68 Eur (§ 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.06.2006 do 31.12.2008),
- náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 10,53 Eur - 63,18 Eur,
- cestovné náklady, automobil VOLVO XC 70 diesel, spotreba 8,3 l/100 km, Veľký Krtíš - Banská Bystrica a späť, 2 x 80 km, cena PHM 1,441 Eur/km - 48,42 Eur,

4.) výsluch obvineného pokračovanie na OO PZ Veľký Krtíš dňa 08.09.2008 (9:50 - 12:00), 2 úkony - 105,36 Eur (§ 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.06.2006 do 31.12.2008),
- náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 10,53 Eur - 63,18 Eur,
- cestovné náklady, automobil VOLVO XC 70 diesel, spotreba 8,3 l/100 km, Veľký Krtíš - Banská Bystrica a späť, 2 x 80 km, cena PHM 1,441 Eur/km - 48,42 Eur,

5.) účasť na vyšetrovacích úkonoch na OO PZ Veľký Krtíš dňa 18.09.2008 - 52,68 Eur
- výsluch svedka p. M. (12:30 - 13:00)
- výsluch svedka Ing. M. (13:05 - 14:00)
- výsluch svedka p. S. (14:30 - 15:00)
(§ 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.06.2006 do 31.12.2008),
- náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 10,53 Eur - 63,18 Eur,
- cestovné náklady, automobil VOLVO XC 70 diesel, spotreba 8,3 l/100 km, Veľký Krtíš - Banská Bystrica a späť, 2 x 80 km, cena PHM 1,431 Eur/km - 48,28 Eur,

6.) preštudovanie vyšetrovacieho spisu na OO PZ Veľký Krtíš dňa 15.12.2008 (9:30 - 10:15) - 52,68 Eur (§ 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.06.2006 do 31.12.2008),
- náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 10,53 Eur - 63,18 Eur,
- cestovné náklady, automobil VOLVO XC 70 diesel, spotreba 8,3 l/100 km, Veľký Krtíš - Banská Bystrica a späť, 2 x 80 km, cena PHM 1,164 Eur/km - 44,74 Eur,

7.) účasť na vyšetrovacích úkonoch na OO PZ Veľký Krtíš dňa 11.03.2009 - 57,95 Eur
- účasť na dodatočnej obhliadke miesta činu (9:00 - 9:30)
- výsluch obvineného pokračovanie (9:50 - 10:20)
- výsluch svedka p. M. (10:25 - 10:50)
(§ 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2009 do 31.05.2009),
- náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 11,59 Eur - 69,54 Eur,
- cestovné náklady, automobil VOLVO XC 70 diesel, spotreba 8,3 l/100 km, Veľký Krtíš - Banská Bystrica a späť, 2 x 80 km, cena PHM 1,050 Eur/km - 44,55 Eur,

8.) preštudovanie vyšetrovacieho spisu na OO PZ Veľký Krtíš dňa 30.04.2009 (12:15 - 12:35) - 57,95 Eur (§ 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2009 do 31.05.2009),
- náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 11,59 Eur - 69,54 Eur,
- cestovné náklady, automobil VOLVO XC 70 diesel, spotreba 8,3 l/100 km, Veľký Krtíš - Banská Bystrica a späť, 2 x 80 km, cena PHM 1,057 Eur/km - 44,64 Eur,

9.) účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Veľký Krtíš dňa 24.09.2009 (8:30 - 13:30), 3 úkony - 173,88 Eur (§ 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.06.2009 do 31.05.2010),

- náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 11,59 Eur - 69,54 Eur,
- cestovné náklady, automobil VOLVO XC 70 diesel, spotreba 8,3 l/100 km, Veľký Krtíš - Banská Bystrica a späť, 2 x 80 km, cena PHM 1,109 Eur/km - 44,01 Eur,

10.) podanie so žiadosťou o odročenie pojednávania s návrhom na doplnenie dokazovania dňa 28.09.2009 - 0,

11.) účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Veľký Krtíš dňa 12.11.2009 (8:30 - 9:40) - 57,95 Eur (§ 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.06.2009 do 31.05.2010),
- náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 11,59 Eur - 69,54 Eur,
- cestovné náklady, automobil VOLVO XC 70 diesel, spotreba 8,3 l/100 km, Veľký Krtíš - Banská Bystrica a späť, 2 x 80 km, cena PHM 1,133 Eur/km - 44,33 Eur,

12.) účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Veľký Krtíš dňa 25.01.2010 (13:00 - 13:25) - 60,11 Eur (§ 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.06.2009 do 31.05.2010),
- náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 12,02 Eur - 72,12 Eur,
- cestovné náklady, automobil VOLVO XC 70 diesel, spotreba 8,3 l/100 km, Veľký Krtíš - Banská Bystrica a späť, 2 x 80 km, cena PHM 1,141 Eur/km - 44,43 Eur,

13.) účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Veľký Krtíš dňa 16.09.2010 (13:00 - 13:15) - 60,11 Eur (§ 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.06.2010 do 30.06.2013),
- náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 12,02 Eur - 72,12 Eur,
- cestovné náklady, automobil VOLVO XC 70 diesel, spotreba 8,3 l/100 km, Veľký Krtíš - Banská Bystrica a späť, 2 x 80 km, cena PHM 1,122 Eur/km - 44,18 Eur,

14.) účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Veľký Krtíš dňa 15.07.2013 (13:00 - 13:05), účtovaná 1/4 - 14,49 Eur (§ 14 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2013 do 28.02.2017),
- náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 13,01 Eur - 78,06 Eur,
- cestovné náklady, automobil VOLVO XC 70 diesel, spotreba 8,3 l/100 km, Veľký Krtíš - Banská Bystrica a späť, 2 x 80 km, cena PHM 1,374 Eur/km - 47,53 Eur,

15.) účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Veľký Krtíš dňa 12.09.2013 (13:00 - 14:00) - 57,95 Eur (§ 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2013 do 28.02.2017),
- náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 13,01 Eur - 78,06 Eur,
- cestovné náklady, automobil VOLVO XC 70 diesel, spotreba 8,3 l/100 km, Veľký Krtíš - Banská Bystrica a späť, 2 x 80 km, cena PHM 1,405 Eur/km - 47,94 Eur,

16.) účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Veľký Krtíš dňa 14.10.2013 (9:00 - 9:58) - 57,95 Eur (§ 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2013 do 28.02.2017),
- náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 13,01 Eur - 78,06 Eur,
- cestovné náklady, automobil VOLVO XC 70 diesel, spotreba 8,3 l/100 km, Veľký Krtíš - Banská Bystrica a späť, 2 x 80 km, cena PHM 1,390 Eur/km - 47,47 Eur,

17.) odvolanie proti rozsudku zo dňa 15.10.2013 - 57,95 Eur (§ 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2013 do 28.02.2017),

18.) dôvody odvolania proti rozsudku zo dňa 10.04.2014 - 0,

19.) účasť na verejnom zasadnutí na Krajskom súde v Banskej Bystrici dňa 14.05.2014 (9:00 - 9:15), účtovaná 1/4 - 15,03 Eur (§ 14 ods. 5 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2013 do 28.02.2017),

20.) účasť na verejnom zasadnutí na Krajskom súde v Banskej Bystrici dňa 04.06.2014 (10:30 - 11:00) - 60,11 Eur (§ 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2013 do 28.02.2017),

21.) účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Veľký Krtíš dňa 11.08.2014 (13:00 - 13:28) - 60,11 Eur (§ 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2013 do 28.02.2017),

- náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 13,40 Eur - 80,40 Eur,
- cestovné náklady, automobil VOLVO XC 70 diesel, spotreba 8,3 l/100 km, Veľký Krtíš - Banská Bystrica a späť, 2 x 80 km, cena PHM 1,352 Eur/km - 47,23 Eur,

22.) účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Veľký Krtíš dňa 22.10.2014 (9:30 - 11:13) - 60,11 Eur (§ 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2013 do 28.02.2017),
- náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 13,40 Eur - 80,40 Eur,
- cestovné náklady, automobil VOLVO XC 70 diesel, spotreba 8,3 l/100 km, Veľký Krtíš - Banská Bystrica a späť, 2 x 80 km, cena PHM 1,295 Eur/km - 46,48 Eur,

23.) vyjadrenie k odvolaniu prokurátora dňa 20.02.2015 - 61,75 Eur (§ 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2013 do 28.02.2017),

24.) účasť na verejnom zasadnutí na Krajskom súde v Banskej Bystrici dňa 25.03.2015 (9:20 - 9:50) - 61,75 Eur (§ 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2013 do 28.02.2017).

Režijný paušál: 6 x 6,32 Eur + 4 x 6,95 Eur + 2 x 7,21 Eur + 4 x 7,81 Eur + 4 x 8,04 Eur + 2 x 8,39 Eur (37,92 Eur + 27,80 Eur + 14,42 Eur + 31,24 Eur + 32,16 Eur + 16,78 Eur).

20. Právne úkony spolu činia 1.343,91 Eur, strata času 1.070,10 Eur, cestovné 692,65 Eur, režijný paušál 160,32 Eur. Trovy právneho zastúpenia bez DPH sú 3.266,98 Eur, 20 % DPH 653,40 Eur, trovy právneho zastúpenia vrátane DPH predstavujú 3.920,38 Eur. Advokát si voči žalobcovi vyúčtoval paušálnu odmenu v celovej sume 3.528,79 Eur, ktorá je nižšia v porovnaní s vyčíslenou tarifnou odmenou advokáta. JUDr. Q. X. v odpovedi na žiadosť žalobcu o poskytnutie súčinnosti uviedol, že všetky faktúry boli zaradené do účtovníctva a riadne zaplatené. Z uvedeného možno vyvodit', že žalobca uhradil všetky faktúry vrátane preddavkovej faktúry č. 20090008 v sume 595,- Eur. Z faktúr je zároveň zrejme, že advokát JUDr. Q. X. je platcom DPH a z toho dôvodu bola DPH pripočítaná k výslednej sume vo vyčíslení trov. Žalobca v elektronickej komunikácii požiadal JUDr. Q. X. o technický preukaz na účel preukázania hotových výdavkov na cestovnom. Advokátska kancelária JUDr. X. už toho času nie je vlastníkom motorového vozidla značky VOLVO XC 70 diesel, EVČ: A ktorým boli vykonané cesty z Banskej Bystrice do Veľkého Krtíša. V e-mailovej správe zo dňa 10.10.2018 JUDr. X. uviedol, že priemerná spotreba motorového vozidla je 8,3 l/100km. Táto spotreba bola použitá pri vyčíslení odmeny advokáta.

21. K nároku na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky (za podanie návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody) žalobca uviedol, že sa jedná o príslušenstvo pohľadávky. Tieto náklady treba považovať za náklady spojené s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 M Obdo 2/2010 zo dňa 09.06.2010). Návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody je svojou povahou a účelom najbližšie k úkonu právnej služby - písomné podanie protistrane týkajúce sa veci samej. Z toho dôvodu advokátovi patrí odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny. Výšku nákladov si žalobca uplatnil vo výške 168,41 Eur (131,13 Eur za úkon + 9,21 Eur režijný paušál + 20 % DPH).

22. Na súdnom pojednávaní dňa 26.10.2018 žalovaný namietal vyčíslenie trov za niektoré úkony právnej služby, konkrétne úkon pod položkou 1. „prevzatie, príprava vrátane prvej konzultácie zo dňa 23.06.2008“ s odôvodnením, že sa síce jedná o úkon podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z., tento úkon je však potrebné primeraným spôsobom zadokumentovať tak, aby mohol jeho uskutočnenie súd preskúmať. Súčasťou trestného spisu bola len plná moc zo dňa 23.06.2008 udelená žalobcom advokátovi JUDr. Q. X.. V spise by však mal byť napríklad záznam z preštudovania spisu alebo zadokumentovaná porada s klientom. Rovnako tak žalovaný spochybnil všetky položky vyúčtovania označené ako cestovné náklady. Spôsob vyúčtovania cestovného upravuje zákon č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách, ktorá uvádza, ako sa má náhrada cestovných nákladov počítať. V tejto veci nebol predložený technický preukaz alebo osvedčenie o evidencii motorového vozidla, ani preukázaná skutočnosť, že predmetné motorové vozidlo bolo v prevádzke. Žalovaný spochybnil aj trovy za úkony právnej služby pod položkami 9. a 11. vo vzťahu k cestovným nákladom vynaloženým JUDr. S. a JUDr. K. na základe substitučnej plnej moci. V prípade týchto dvoch zástupcov nie je zrejme, či používali rovnaké motorové vozidlo. Pre tento prípad rovnako platí, že nebolo predložené osvedčenie alebo technický preukaz motorového vozidla. Tiež nie je zrejme, kde mali právne zástupkyne v čase uskutočnenia úkonov

svoje sídlo. Žalovaný poprel aj nárok žalobcu na cestovné náklady pod položkou 16. vynaložené JUDr. D., pretože tento má svoje sídlo v obvode Okresného súdu Veľký Krtíš, priamo oproti budovy súdu, preto tieto cestovné náklady nemohli vzniknúť. Žalovaný poprel aj nárok na náklady súvisiace s predbežným prerokovaním nároku pre rozpor s § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z.

23. Žalobca na pojednávaní k námietkam žalovaného k vyčísleniu trov uviedol, že je pravdou, že pod položkou 1. sa uplatňujú trovy za úkon právnej služby „prevzatie, príprava vrátane prvej konzultácie s klientom“. V období, kedy k tomuto úkonu došlo, však nebolo potrebné preukázať vykonanie tohto úkonu či už záznamom z konzultácie alebo preštudovaním spisu, pričom na preukázanie úkonu postačovalo podpísanie plnej moci. Pritom sa žalobca odvolal na stanovisko Najvyššieho súdu SR č. 2/2012 z 30. mája 2011. Pri vyúčtovaní cestovných nákladov žalobca vychádzal zo spisového materiálu Okresného súdu Veľký Krtíš a z údajov, ktoré žalobcovi e-mailom poskytol JUDr. X.. Žalobca nedisponujeme technickým preukazom k motorovému vozidlu, čo však nie je jeho chyba. JUDr. X. nevykonal vyúčtovanie tarifnej odmeny, preto musel toto vyúčtovanie vykonať žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podľa obsahu trestného spisu. Pokiaľ ide o JUDr. S. a JUDr. K., ktoré sa zúčastnili niektorých úkonov v trestnom konaní, žalobca nevedel uviesť, či sa jednalo o koncipientky. Na otázku súdu k úkonu pod položkou 13. „účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Veľký Krtíš dňa 16.09.2010“, za ktorý bola účtovaná tarifná odmena v plnej výške, hoci pojednávanie bolo odročené bez prejednaní vecí, žalobca uviedol, že si účtoval tarifnú odmenu vo výške 1/12 výpočtového základu z dôvodu, že zo zápisnice z hlavného pojednávania je zrejme, že súd otvoril hlavné pojednávanie a až následne došlo k jeho odročeniu. Cestovné náhrady si žalobca vyčísľil na základe vyjadrenia JUDr. X., z ktorého vyplýva, že tento použil motorové vozidlo značky Volvo XC70 diesel EVČ: A s priemernou spotrebou 8,3 l/100 km Motorové vozidlo patrilo jeho advokátskej kancelárii. V súčasnosti však advokátska kancelária už týmto motorovým vozidlo nedisponuje a nemá k dispozícii ani jeho technický preukaz. Záverom žalobca doplnil, že si uplatňuje nárok na náhradu škody z dôvodu, že sa musel zúčastňovať trestného konania, výsluchov a pojednávania na súde. V dôsledku trestného konania prišiel o prácu, mal zdravotné ťažkosti, sťažené spoločenské uplatnenie a následne šiel do invalidného dôchodku. Žalobou si uplatnil nárok len na náhradu minimálnej škody, ktorá mu vznikla titulom trov právneho zastúpenia v trestnom konaní. Je toho názoru, že si plnil všetky povinnosti, ktoré mu vyplývali z funkcie, ktorú vykonával u svojho zamestnávateľa a z jeho strany nedošlo k žiadnemu pochybeniu.

24. Súd vo veci vykonal dokazovanie prečítaním uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo Veľkom Krtíši zo dňa 06.06.2008 č. ORP-914/OVK-LC2007, sťažnosti žalobcu proti uzneseniu zo dňa 06.06.2008, uznesenia Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš zo dňa 16.07.2008 č. PV494/07-42, obžaloby Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš zo dňa 22.06.2009 č. sPV494/07-74, rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 8T/92/2009-588 zo dňa 14.10.2013, uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 3To/44/2014 zo dňa 04.06.2014, rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 8P/92/2009-649 zo dňa 22.10.2014, uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/24/2015 zo dňa 25.03.2015, faktúr č. 20090008, 20090085, 20100005, 20100083, 20130064, 20140030, 20140067, výpisov z účtu a pokladničného dokladu, ktoré preukazujú úhradu fakturovaných súm zo strany žalobcu, návrhu na predbežné prerokovanie náhradu škody zo dňa 28.08.2017, postúpenia žiadosti zo dňa 25.09.2017, oznámenia Generálnej prokuratúry SR zo dňa 10.01.2018, vyjadrenia žalovaného zo dňa 05.06.2018, vyjadrenia žalobcu zo dňa 03.09.2018, vyčíslenia náhrady škody zo dňa 12.10.2018 s prílohami, spisu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 8T/92/2009 a zistil tento skutkový stav:

25. Uznesením Okresného riaditeľstva PZ vo Veľkom Krtíši ČVS: ORP-914/OVK-LC-2007 zo dňa 06.06.2008 bolo žalobcovi vznesené obvinenie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. Na zastupovanie v uvedenom trestnom konaní si žalobca zvolil za obhajcu JUDr. Q., advokáta, Advokátska kancelária X., 974 01 Banská Bystrica.

26. Proti uvedenému uzneseniu o vznesení obvinenia podal žalobca prostredníctvom obhajcu listom zo dňa 23.06.2008 sťažnosť.

27. Okresná prokuratúra Veľký Krtíš uznesením č. Pv 494/07 zo dňa 16.07.2008 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietla sťažnosť žalobcu ako obvineného proti uzneseniu vyšetrovateľa o vznesení obvinenia ako nedôvodnú. Z odôvodnenia uznesenia je zrejme, že okresný prokurátor dospel k záveru, že zo strany obvineného nebola venovaná dostatočná pozornosť odstraňovaniu závad na nákladnom výťahu v prevádzke V., Veľký Krtíš, pričom samotná dĺžka obdobia, počas ktorého nedošlo k odstraňovaniu

nedostatkov, nasvedčuje tomu, že je tu dané trestnoprávne zavinenie obvineného vzniknutému následku.

k

28. Okresný prokurátor dňa 22.06.2009 podal na Okresnom súde Veľký Krtíš voči žalobcovi ako obvinenému obžalobu pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák.

29. Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 8T/92/2009-588 zo dňa 14.10.2013 bol žalobca ako obžalovaný uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 3 roky.

30. Proti označenému rozsudku podal žalobca ako obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie a domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a oslobodenia spod obžaloby.

31. Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd uznesením sp. zn. 3To/44/2014 zo dňa 04.06.2014 zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie.

32. Okresný súd Veľký Krtíš rozsudkom č.k. 8T/92/2009-649 zo dňa 22.10.2014 žalobcu ako obžalovaného oslobodil v plnom rozsahu spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por., pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

33. Proti predmetnému rozsudku podal okresný prokurátor odvolanie a domáhal sa preskúmania napadnutého rozsudku, jeho zrušenia a vrátenia súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

34. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 3To/24/2015 zo dňa 25.03.2015 odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol.

35. Rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 8T/92/2009-649 zo dňa 22.10.2014 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/24/2015 zo dňa 25.03.2015 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.03.2015.

36. Obhajca JUDr. Q. X. vyúčtoval žalobcovi odmenu za poskytnuté právne služby v trestnom konaní preddavkovými faktúrami č. 20090008 zo dňa 24.03.2009 na sumu 595,- Eur, č. 20090085 zo dňa 20.11.2009 na sumu 595,- Eur, č. 20100005 zo dňa 26.01.2010 na sumu 266,50 Eur, č. 20100083 zo dňa 21.09.2010 na sumu 176,29 Eur, č. 20130064 zo dňa 16.07.2013 na sumu 840,- Eur, č. 20140030 zo dňa 05.06.2014 na sumu 720,- Eur a č. 20140067 zo dňa 23.10.2014 na sumu 336,- Eur.

37. Žalobca prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu JUDr. Ondreja Szilágyiho podal listom zo dňa 28.08.2017 na Ministerstvo spravodlivosti SR žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Ministerstvo spravodlivosti SR dňa 25.09.2017 pod č. 49232/2017/141 žiadosť postúpilo Generálnej prokuratúre SR. Žalobca v podanej žiadosti žiadal náhradu škody v rovnakej výške a z rovnakého titulu, ako si ju uplatňuje v žalobe. Vybavenie žiadosti Generálnou prokuratúrou SR sp. zn. VI/4 Gc 146/17/1000-8 zo dňa 10.01.2018 bolo právnomu zástupcovi žalobcu JUDr. Ondrejovi Szilágyimu doručené dňa 18.01.2018, pričom Generálna prokuratúra SR v odpovedi konštatovala, že dôvody a zákonné podmienky na uspokojenie uplatňovaného nároku na náhradu škody nie sú dané.

38. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

39. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

40. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z. z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

41. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

42. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

43. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

44. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

45. Podľa § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

46. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

47. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

48. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

49. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

50. Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

51. Zákon č. 514/2003 Z. z. výslovne neupravuje nárok na náhradu škody v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby. Judikatúra však jednoznačne dospela k záveru, že rovnaký význam ako

zrušenie právoplatného uznesenia o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má tiež oslobodenie spod obžaloby. Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 3Cdo/194/2010 zo dňa 30.03.2011 ustálil, že ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto zmysle tiež zastavenie trestného stíhania, alebo oslobodenie spod obžaloby. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie, na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa totiž v tomto prípade neviaže na (ne)správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania. Uvedený právny názor kontinuálne nadväzuje na predchádzajúcu súdnu prax, keď napríklad v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo/15/2009 zo dňa 18.08.2010 bolo zaujaté stanovisko, že za ústavne konformný treba považovať výklad, podľa ktorého v prípade posudzovania zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, zastavenie trestného stíhania, ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania, čo je dôsledok objektívneho charakteru zodpovednosti štátu za škodu.

52. V danom prípade žalobcovi vznikla škoda tým, že zaplatil svojmu zástupcovi, ktorý ho zastupoval počas celého trestného konania, trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 3.528,79 Eur. Čo do príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou je potrebné uviesť, že žalobca využil svoje ústavné právo na kvalifikovanú obhajobu, nakoľko sám nemá právnické vzdelanie. Podľa názoru súdu je nespochybniteľná nevyhnutnosť takéhoto postupu v súvislosti s tak závažnou a pre laika zložitou skutočnosťou, ako je vznesenie obvinenia a začatie trestného stíhania a je irelevantné, či ide o prípady nutnej obhajoby, alebo zvoleného advokáta. To znamená, že práve vznesenie obvinenia a následné pokračovanie v trestnom konaní po podaní obžaloby súdom, boli výlučnou príčinou vzniku trov spätych s obhajobou a príčinná súvislosť je tak nepochybná.

53. Súd sa nestotožňuje s názorom, že ten, kto bol oslobodený spod obžaloby, má automaticky právo na náhradu škody. Takéto právo na náhradu škody nemá len ten, kto si vznesenie obvinenia sám zaviniť, ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, alebo proti komu bolo trestné stíhanie zastavené len preto, že nie je za spáchaný trestný čin trestne zodpovedný, alebo že mu bola udelená milosť, alebo že trestný čin bol amnestovaný (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 64/2008 zo dňa 30.09.2009). Existenciu takýchto prekážok u žalobcu súd skúmal, no nezistil. Pokiaľ žalovaný poukázal na stanovisko vyslovené v náleze Ústavného súdu SR č.k. II. ÚS 163/2013, v ktorom bolo okrem iného vyslovené, že uznesenie o vznesení obvinenia, na vydanie ktorého boli v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady a z toho dôvodu nebolo zrušené ani v konaní o sťažnosti proti tomuto uzneseniu, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné, resp. za odporujúce zákonu iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila, toto rozhodnutie Ústavného súdu SR sa môže javiť ako zásadne revidujúce dlhodobú konzistentnú judikatúru Najvyššieho súdu SR. Ak by tomu tak bolo, nepochybne by sa muselo bližšie vyrovnáť s doterajšou judikatúrou Najvyššieho súdu SR, nevynímajúc aj iné rozhodnutia Ústavného súdu SR (napr. II. ÚS 25/2011, I. ÚS 320/2016), ktoré v plnej miere reflektujú na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR prezentovanú v citovanom uznesení sp. zn. 4 MCdo 15/2009. V citovanom náleze sp. zn. II. ÚS 163/2013 napokon Ústavný súd SR udáva, že dotknutá judikatúra Najvyššieho súdu SR neprešla testom ústavnosti, avšak takýto test Ústavný súd SR ani v tomto rozhodnutí nevykonával. Z týchto dôvodov vyslovenú právnu úvahu v predmetnom náleze nemožno chápať absolutizujúco a je ju potrebné vykladať hlavne v kontexte s individuálnymi okolnosťami konkrétnej veci.

54. Vykonaným dokazovaním v danej veci nebolo zistené, že by si žalobca privodil vznesenia obvinenia sám, svojim konaním. Žalobca bol spod obžaloby oslobodený z dôvodu, že nebolo preukázané, že by skutok, z ktorého bol obvinený, spáchal žalobca. Žalobca v trestnom konaní v plnom rozsahu spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom, trestného konania sa riadne zúčastňoval, od počiatku až dokonca zotrval na svojom tvrdení, že trestného činu sa nedopustil

a riadne využíval všetky dostupné právne prostriedky svojej obrany. Podľa názoru súdu si žalobca svoje trestné stíhanie a vznesenia obvinenia nezavinil.

55. Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti v zmysle § 191 Civilného sporového poriadku, mal súd preukázané, že žaloba žalobcu čo do právneho základu je dôvodná.

56. Z hľadiska rozsahu náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci (alebo jeho nesprávnym úradným postupom) zákon č. 514/2003 Z. z. upravuje, čo zahŕňa náhrada škody vo vzťahu k trovám konania, ktoré poškodenému vznikli v súvislosti s vydaním nezákonného rozhodnutia orgánu verejnej moci. Náhrada škody v zmysle § 18 ods. 1 zákona zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu, a náhradu. Súčasťou týchto trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Účelnosť vynaložených trov sa posudzuje individuálne s prihliadnutím na okolnosti konkrétnej právnej veci. Účelnosť vynaložených trov konania musí preukázať ten, kto tvrdí, že bol dotknutý nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci (alebo jeho nesprávnym úradným postupom) a v dôsledku tejto skutočnosti sa domáha nároku na náhradu škody.

57. Pokiaľ žalobca spolu so žalobou predložil súdu preddavkové faktúry, ktorými mu obhajca v trestnom konaní vyúčtoval trovy obhajoby, v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v rámci náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. možno priznať náhradu trov právneho zastúpenia len v rozsahu účelne vynaložených hotových výdavkov a odmeny za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Z toho dôvodu bola nevyhnutná špecifikácia trov obhajoby podľa jednotlivých úkonov právnej služby v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“). Súd poznamenáva, že aj Generálna prokuratúra SR v negatívnej odpovedi na žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku uviedla, že v žiadosti nebol dostatočne konkretizovaný uplatnený nárok na náhradu škody, preto nebolo možné posúdiť jeho odôvodnenosť. K nároku na náhradu škody z titulu majetkovej ujmy pozostávajúcej z trov právneho zastúpenia je potrebné špecifikovať, za ktoré úkony právnej pomoci a v akej výške za jednotlivé úkony si náhradu škody uplatňuje. Bez tejto špecifikácie nie je možné posúdiť dôvodnosť uplatneného nároku.

58. Pokiaľ ide o úhradu v poradí prvej preddavkovej faktúry č. 20090008 splatnej dňa 31.03.2009 na sumu 595,- Eur, ktorej zaplatenie žalobca v konaní nevedel preukázať, náhradu škody v tejto výške súd žalobcovi nemohol priznať. Ak si žalobca neponechal kópiu dokladu o zaplatení, sám sa dostal do dôkaznej núdze na účely civilného konania, a preto v tejto časti neunesol dôkazné bremeno o vyplatení odmeny advokáta a vzniku škody.

59. Podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom ku dňu 23.06.2008, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: prevzatie a prípravy zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom.

60. Súd v rámci náhrady škody žalobcovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby „prevzatie, príprava vrátane prvej konzultácie dňa 23.06.2008“ vo výške 52,68 Eur podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Žalobca uviedol, že v čase vykonania tohto úkonu (t. j. ku dňu 23.06.2008) postačovalo na preukázanie úkonu podpísanie plnej moci a pri odôvodnení svojho nároku poukázal na stanovisko Najvyššieho súdu SR č. 2/2012. Zo stanoviska vyplýva, že „odmena za úkon právnej služby „prevzatie a príprava obhajoby vrátane prvej porady s klientom“ v zmysle § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. zahŕňa aj štúdium spisu ako neoddeliteľnú súčasť prípravy obhajoby“, závery, ktoré z neho vyvodzuje žalobca, však z obsahu stanoviska nevyplývajú. Keďže vykonanie predmetného úkonu obhajcom v trestnom konaní, konzultáciu alebo poradu s klientom ani štúdium spisu žalobca nepreukázal, či už zadokumentovanou poradou s klientom alebo záznamom z preštudovania spisu (ako je to pri iných úkonoch právnej služby v tejto veci), súd mu trovy za tento úkon nepriznal.

61. Podľa § 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom ku dňu 16.09.2010, odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: zastupovanie alebo obhajoba na pojednávaní, pri ktorom sa iba vyhlásilo rozhodnutie, alebo zastupovanie a obhajoba na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednanja veci.

62. Za úkon právnej služby „účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Veľký Krtíš dňa 16.09.2010 (13:00 - 13:15) podľa § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky“ súd žalobcovi priznal odmenu len vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny, teda vo výške 15,03 Eur (60,11 Eur : 4), keďže hlavné pojednávanie bolo odročené bez prejednanja veci, pričom skutočnosť, že súd hlavné pojednávanie otvoril, je s ohľadom na znenie ustanovenia § 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky bez právnej relevancie.

63. Podľa § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

64. Podľa § 16 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, ak táto vyhláška neustanovuje inak. Predmetné ustanovenie vyhlášky odkazuje na zákon č. 283/2002 o cestovných náhradách.

65. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov, náhrada za spotrebované pohonné látky patrí zamestnancovi podľa cien pohonných látok prepočítaných podľa cien pohonných látok prepočítaných podľa spotreby pohonných látok uvedenej v technickom preukaze cestného motorového vozidla alebo v osvedčení o evidencii cestného motorového vozidla.

66. Ďalej súd nepriznal žalobcovi ani cestovné a náhradu za stratu času v súvislosti s úkonmi právnej služby pod položkou 9. „účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Veľký Krtíš dňa 24.09.2009“ - náhrada za stratu času vo výške 69,54 Eur a cestovné náhrady vo výške 44,01 Eur, pod položkou 11. „účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Veľký Krtíš dňa 12.11.2009“ - náhrada za stratu času vo výške 69,54 Eur a cestovné náhrady vo výške 44,33 Eur a pod položkou 16. „účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Veľký Krtíš dňa 14.10.2013“ - náhrada za stratu času vo výške 78,06 Eur a cestovné náhrady vo výške 47,47 Eur, nakoľko zvolený obhajca sa na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Veľký Krtíš nezúčastnil a na tieto úkony právnej služby substitučne splnomocnil JUDr. F. S. (v prípade úkonov pod položkou 9. a 11.) a JUDr. P. D. (v prípade úkonu pod položkou 16.). Zvolený obhajca teda nemusel vynaložiť žiadne cestovné výdavky za cestu z Banskej Bystrice do Veľkého Krtíša a nie je potrebné kompenzovať časovú stratu, ktorá by mu vznikla, ak by sa hlavného pojednávania zúčastnil. Obhajca nebol v dôsledku nevyhnutnosti prepravy svojej osoby na miesto konania hlavného pojednávania z objektívnych dôvodov limitovaný vo výkone svojej advokátskej praxe a mohol teda vykonávať iné úkony právnej služby. Okrem toho JUDr. P. D., ktorý sa za obhajcu JUDr. Q. X. zúčastnil hlavného pojednávania dňa 14.10.2013, má sídlo vo Veľkom Krtíši, a teda nebolo nevyhnutné, aby do miesta hlavného pojednávania cestoval, preto mu cestovné náhrady ani náhrada za stratu času nepatria. Pokiaľ ide o účasť JUDr. F. na základe substitučnej plnej moci na hlavnom pojednávaní dňa 24.09.2009 a 12.11.2009, v tomto prípade žalobca nevedel uviesť ani, či sa jednalo o advokátku alebo koncipientku obhajcu JUDr. X., kde mala sídlo, aké motorové vozidlo na cestu použila.

67. Pokiaľ však žalovaný dôvodil, že žalobcovi nepatrí cestovné pri úkonoch právnej služby, ktoré uskutočnila Mgr. K., tu súd uvádza, že zo spisového materiálu je zrejmé, že Mgr. K. sa zúčastnila verejných zasadnutí na Krajskom súde v Banskej Bystrici dňa 14.05.2014, 04.06.2014 a 25.03.2015, pričom pri žiadnom z týchto úkonov si žalobca neuplatnil nárok na cestovné ani na náhradu za stratu času.

68. Súd žalobcovi nepriznal ani žiadne z vyúčtovaných cestovných nákladov, pretože v tejto časti žalobca nepreukázal, že obhajca v trestnom konaní použil na prepravu motorové vozidlo, nepredložil technický preukaz, prípadne osvedčenie o evidencii označeného motorového vozidla, ktoré podľa jeho vyjadrenia použil JUDr. Q. X., súd teda nemá preukázané, že toto motorové vozidlo bolo v prevádzke a aká bola jeho spotreba pohonných látok uvedená v technickom preukaze alebo v osvedčení o evidencii, čo predstavuje nevyhnutný predpoklad pre výpočet cestovných náhrad podľa zákona č. 283/2002 Z. z. a teda aj pre

ich priznanie. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že žalobca nenavrhol vykonať ďalšie dôkazy, ktoré by umožnili preukázať jeho nárok na cestovné iným spôsobom, ani nenavrhol, aby eventuálne dôkazy, ktoré bez svojej viny nemôže pripojiť, obstaral súd. Preto súd musel konštatovať, že v tejto časti žalobca tiež neuniesol dôkazné bremeno.

69. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má súd za to, že je daný nárok žalobcu na náhradu škody, ktorú predstavujú vynaložené náklady spojené s právnym zastupovaním advokátom v trestnom konaní v tomto rozsahu:

- sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia dňa 24.06.2008 - 52,68 Eur (§ 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) + režijný paušál vo výške 6,32 Eur,

- výsluch obvineného na OO PZ Veľký Krtíš dňa 02.09.2008 (14:00 - 15:15) - 52,68 Eur (§ 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) + režijný paušál vo výške 6,32 Eur + náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 10,53 Eur - 63,18 Eur,

- výsluch obvineného pokračovanie na OO PZ Veľký Krtíš dňa 08.09.2008 (9:50 - 12:00), 2 úkony - 105,36 Eur (§ 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) + režijný paušál vo výške 6,32 Eur + náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 10,53 Eur - 63,18 Eur,

- účasť na vyšetrovacích úkonoch na OO PZ Veľký Krtíš dňa 18.09.2008 - 52,68 Eur

- výsluch svedka p. M. (12:30 - 13:00)

- výsluch svedka Ing. M. (13:05 - 14:00)

- výsluch svedka p. S. (14:30 - 15:00)

(§ 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) + režijný paušál vo výške 6,32 Eur + náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 10,53 Eur - 63,18 Eur,

- preštudovanie vyšetrovacieho spisu na OO PZ Veľký Krtíš dňa 15.12.2008 (9:30 - 10:15) - 52,68 Eur (§ 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) + režijný paušál vo výške 6,32 Eur + náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 10,53 Eur - 63,18 Eur,

- účasť na vyšetrovacích úkonoch na OO PZ Veľký Krtíš dňa 11.03.2009 - 57,95 Eur

- účasť na dodatočnej obhliadke miesta činu (9:00 - 9:30)

- výsluch obvineného pokračovanie (9:50 - 10:20)

- výsluch svedka p. M.a (10:25 - 10:50)

(§ 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) + režijný paušál vo výške 6,95 Eur + náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 11,59 Eur - 69,54 Eur,

- preštudovanie vyšetrovacieho spisu na OO PZ Veľký Krtíš dňa 30.04.2009 (12:15 - 12:35) - 57,95 Eur (§ 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) + režijný paušál vo výške 6,95 Eur + náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 11,59 Eur - 69,54 Eur,

- účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Veľký Krtíš dňa 24.09.2009 (8:30 - 13:30), 3 úkony - 173,88 Eur (§ 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) + režijný paušál vo výške 6,95 Eur,

- účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Veľký Krtíš dňa 12.11.2009 (8:30 - 9:40) - 57,95 Eur (§ 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) + režijný paušál vo výške 6,95 Eur,

- účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Veľký Krtíš dňa 25.01.2010 (13:00 - 13:25) - 60,11 Eur (§ 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) + režijný paušál vo výške 7,21 Eur + náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 12,02 Eur - 72,12 Eur,

- účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Veľký Krtíš dňa 16.09.2010 (13:00 - 13:15), účtovaná 1/4 - 15,03 Eur (§ 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) + režijný paušál vo výške 7,21 Eur + náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 12,02 Eur - 72,12 Eur,

- účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Veľký Krtíš dňa 15.07.2013 (13:00 - 13:05), účtovaná 1/4 - 14,49 Eur (§ 14 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) + režijný paušál vo výške 7,81 Eur + náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 13,01 Eur - 78,06 Eur,

- účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Veľký Krtíš dňa 12.09.2013 (13:00 - 14:00) - 57,95 Eur (§ 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) + režijný paušál vo výške 7,81 Eur + náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 13,01 Eur - 78,06 Eur,

- účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Veľký Krtíš dňa 14.10.2013 (9:00 - 9:58) - 57,95 Eur (§ 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) + režijný paušál vo výške 7,81 Eur,

- odvolanie proti rozsudku zo dňa 15.10.2013 - 57,95 Eur (§ 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) + režijný paušál vo výške 7,81 Eur,

- účasť na verejnom zasadnutí na Krajskom súde v Banskej Bystrici dňa 14.05.2014 (9:00 - 9:15), účtovaná 1/4 - 15,03 Eur (§ 14 ods. 5 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) + režijný paušál vo výške 8,04 Eur,

- účasť na verejnom zasadnutí na Krajskom súde v Banskej Bystrici dňa 04.06.2014 (10:30 - 11:00) - 60,11 Eur (§ 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) + režijný paušál vo výške 8,04 Eur,

- účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Veľký Krtíš dňa 11.08.2014 (13:00 - 13:28) - 60,11 Eur (§ 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) + režijný paušál vo výške 8,04 Eur + náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 13,40 Eur - 80,40 Eur,

- účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Veľký Krtíš dňa 22.10.2014 (9:30 - 11:13) - 60,11 Eur (§ 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) + režijný paušál vo výške 8,04 Eur + náhrada za stratu času Banská Bystrica - Veľký Krtíš a späť, 6 x 30 min., 6 x 13,40 Eur - 80,40 Eur,

- vyjadrenie k odvolaniu prokurátora dňa 20.02.2015 - 61,75 Eur (§ 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) + režijný paušál vo výške 8,39 Eur,

- účasť na verejnom zasadnutí na Krajskom súde v Banskej Bystrici dňa 25.03.2015 (9:20 - 9:50) - 61,75 Eur (§ 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) + režijný paušál vo výške 8,39 Eur.

70. Trovy právneho zastúpenia predstavujú 2.253,11 Eur, plus 20 % DPH vo výške 450,62 Eur, spolu 2.703,73 Eur.

71. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi škodu titulom účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v trestnom konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie, na trovách právneho zastúpenia vo výške 2.703,73 Eur.

72. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

73. Na žiadosť žalovaného, z dôvodov organizačných a týkajúcich sa vnútrorezortných posunov spisov, určil súd žalovanému na splnenie uloženej povinnosti lehotu v dĺžke 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

74. Žalobca si v konaní uplatnil aj nárok na náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 168,41 Eur za podanie návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, vyúčtované advokátom JUDr. Ondrejom Szilágyim, ktoré zodpovedajú odmene za jeden úkon právnej služby vo výške 131,13 Eur, plus režijný paušál 9,21 Eur a 20 % DPH. Uplatnený nárok zdôvodnil argumentáciou, že sa jedná o náklady spojené s uplatnením pohľadávky, teda o príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

75. V tejto súvislosti súd poukazuje na znenie zákonného ustanovenia § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta.

Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom. Z dôvodovej správy k § 18 zákona č. 514/2003 Z. z. vyplýva, že „zákon vylučuje z náhrady škody náklady, ktoré poškodenému vznikli v súvislosti s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody s príslušným orgánom, pretože toto predbežné prerokovanie nároku má iba formálny charakter“. Odmena advokáta za podanie návrhu na predbežné prerokovanie nároku predstavuje náklady spojené s predbežným prerokovaním nároku, a teda ich nemožno žalobcovi priznať. Zo staršej judikatúry súdov možno síce dovodiť, že takéto náklady poškodenému patria, táto však vychádza z predchádzajúcej právnej úpravy (zákon č. 58/1969 Zb.), ktorá nie je totožná s platnou právnou úpravou (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 542/2016 zo dňa 17.08.2016).

76. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

77. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

78. Žalovaný je v omeškaní so splnením peňažného dlhu, preto žalobcovi ako poškodenému vznikol nárok na úrok z omeškania. Súd podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy, a to v súlade s § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bolo právnomu zástupcovi žalobcu JUDr. Ondrejovi Szilágyimu doručené oznámenie Generálnej prokuratúry SR, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, t.j. odo dňa 19.01.2018.

79. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

80. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

81. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

82. Predmetom konania na základe podanej žaloby bolo zaplatenie náhrady škody 3.528,79 Eur, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 168,41 Eur, ako aj úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.528,79 Eur, ktorý nebol kapitalizovaný. Pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva, ak príslušenstvo žalobca nevyčíslil vo svojej žalobe (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obo/243/2007 zo dňa 27.11.2008). V časti o zaplatenie 2.703,73 Eur súd žalobe vyhovel, čo predstavuje úspech žalobcu (73 %). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (27 % zo žalovanej sumy), čo predstavuje úspech žalovaného. Žalobca bol v konaní úspešný, jeho čistý úspech predstavuje 46 %, preto má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v tomto rozsahu. O výške trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).